

De eksisterende elproducenter og elproducenter, der har fået godkendt anlæg efter gældende lovgivning, som endnu ikke er sat i drift, har disponeret i tillid til de gældende regler, det vil sige, uden at CO₂-kvoter har ligget til grund for deres dispositioner. Det vurderes derfor som rimeligt, at udledningstilladelserne overvejende tildeles disse elproducenter. Tildelingen af udledningstilladelser på baggrund af historiske udledninger, jf. lovforslagets § 3, stk. 3, har netop dette udgangspunkt.

Ved etablering af nye elproduktionsanlæg vil der skulle fremskaffes nye CO₂-udledningstilladelser. Dette gælder, hvad enten der er tale om eksisterende eller nye elproducenter. Både nye og eksisterende elproducenter vil således skulle købe udledningstilladelser til eller betale afgift af den nye elproduktion. Udledningstilladelserne vil i første omgang skulle købes i Danmark. På sigt forventes et internationalt marked for forureningstilladelser, jf. lovforslagets § 12. Eksisterende elproducenter vil herudover have mulighed for at nedlægge eller reducere elproduktionen på eksisterende elproduktionsanlæg. Dette vil reducere elproducenternes indtjening på disse anlæg og dermed være forbundet med et økonomisk tab på samme måde, som hvis der skulle købes forureningstilladelser. Hvis nye elproducenter kunne få gratis udledningstilladelser, ville det give dem en fordel i forhold til de elproducenter, som skulle afgive udledningstilladelserne. Herudover ville det kunne medføre spekulation i nye selskabskonstruktioner alene med det formål at blive kategoriseret som »ny producent«. Ændringsforslagene indebærer således en ligestilling af eksisterende/godkendte og nye producenter.

Til nr. 5

Det foreslås, at § 7, nr. 3, udgår af lovforslaget, således er der ikke nogen tvivl om, at § 7 er en nødretsbestemmelse, som kun kan anvendes i forbindelse med energikriser, alvorlige tekniske hændelser og lignende.

Til nr. 6

Miljø- og energiministeren kan efter det foreslåede stk. 1 fastsætte nærmere regler om klageadgang ved afgørelser truffet i medfør af loven eller regler udstedt i medfør af loven. Hensigten er, at der skal være en tilsvarende klageadgang i

dette lovforslag som i forslag til lov om elforsyning (L 234).

Det foreslåede stk. 2 indeholder en beføjelse for miljø- og energiministeren til at bemyndige en under ministeriet oprettet styrelse eller tilsvarende institution til at udøve de beføjelser, der efter loven er tillagt ministeren. Det forventes, at beføjelserne vil blive varetaget af Energistyrelsen, som allerede i dag varetager en del af de beføjelser, der er tillagt miljø- og energiministeren i energilovgivningen. Endvidere kan der blive tale om at udskille administrationen af handelen med CO₂-udledningstilladelser og CO₂-opsparinger til en anden styrelse eller tilsvarende institution, såfremt der på længere sigt måtte vise sig at blive en omfattende handel med disse. Det kunne for eksempel blive tilfældet, hvis antallet af elproducenter, der omfattes af CO₂-kvoteordningen, bliver meget stort, eller der finder en international handel sted, jf. Kyoto-mekanismen i § 12.

Det foreslåede stk. 3 skal ses i sammenhæng med delegationsbeføjelsen i stk. 2, hvorefter miljø- og energiministerens beføjelser efter loven kan henlægges til en under ministeriet oprettet styrelse eller tilsvarende institution, og det vil i den forbindelse være hensigtsmæssigt at kunne afskære adgangen til at klage til ministeren over styrelsens eller institutionens afgørelse.

Til nr. 7

Det foreslås, at der i bilag 1 indsættes en fodnote til »Orimulsion«, hvorefter CO₂-udledningsfaktoren for orimulsion i perioden 1994-1998 fastsættes som for kul. I denne periode vil orimulsion således blive fastsat til 95,0 CO₂ kg/GJ.

Orimulsion er et brændsel, som udleder mindre CO₂ end kul. Orimulsion anvendes i dag kun på Asnæsværkets blok 5 i Elkraft-området på baggrund af en midlertidig dispensation, som udløber den 31. december 1999. Det er på nuværende tidspunkt usikkert, om denne dispensation kan forlænges. Hvis dispensationen ikke forlænges, skal Asnæsværkets blok 5 fremover anvende kul som brændsel.

Idet CO₂-udledningstilladelserne efter § 3, stk. 3, fastsættes ud fra den enkelte elproducents eller sammenslutning af elproducenters CO₂-udledning i 1994-1998, vil det have den konsekvens, at Sjællandske Kraftværker, som ejer Asnæsværkets blok 5, vil få en CO₂-udledningstil-